

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**Відокремлений структурний підрозділ
«Лубенський фінансово-економічний фаховий коледж
Полтавського державного аграрного університету»**

ПРОГРАМА СПІВБЕСІДИ

**з української мови
для вступників на основі
базової середньої освіти**

Лубни - 2025

Міністерство освіти і науки України

**Відокремлений структурний підрозділ
«Лубенський фінансово-економічний фаховий коледж
Полтавського державного аграрного університету»**

ЗАТВЕРДЖУЮ
Голова приймальної комісії
Тетяна ОРОШАН
«*10*» *квітня* 2025 р.



ПРОГРАМА СПІВБЕСІДИ

**з української мови
для вступників на основі
базової середньої освіти**

Лубни - 2025

Укладач:

Людмила ПОНОМАРЬОВА, викладач української мови

Програма співбесіди з української мови для вступників на основі базової середньої освіти, розроблена згідно з чинною навчальною програмою для учнів 5-9 класів закладів середньої освіти, рекомендованою Міністерством освіти і науки України.

Розглянуто і схвалено на засіданні комісії
з проведення співбесіди

Протокол № 1 від «02» квітня 2025 р.

Голова комісії ЛП Людмила ПОНОМАРЬОВА

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

1. Пояснювальна записка	5
2. Орієнтовний питальник до співбесіди	6
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ПІДГОТОВЛЕНOSTІ ВСТУПНИКІВ	8
ТАБЛИЦЯ ПЕРЕВЕДЕННЯ БАЛІВ, отриманих вступниками під час проходження співбесіди, у рейтингову оцінку (за шкалою 100-200 балів)	11

1. Пояснювальна записка

Співбесіда з української мови – це форма вступного випробування, яка передбачає оцінювання знань, умінь та навичок вступника з предмету та передбачає виконання певних завдань, під час яких необхідно визначити:

- рівень базової підготовки вступників (знання теоретичного матеріалу з української мови, вміння розмежовувати частини мови, члени речення, визначати відмінності у вияві спільних граматичних категорій у різних частинах мови; особливості словозміни частин мови; аналізувати структуру речень);
- ступінь готовності до майбутнього навчання;
- практичні навички синтаксичного, лексичного, фонетичного, морфологічного розбору.

Співбесіда з української мови складається з таких частин:

- теоретичні знання з основ українського мовознавства;
- виконання практичних завдань.

До програми включені найважливіші теми з таких розділів сучасної української мови: фонетики, орфоепії, орфографії, графіки, лексикології, лексикографії, фразеології, морфеміки, словотвору, морфології, синтаксису, пунктуації. З названих розділів подаємо питання, які сприяють свідомому і глибокому засвоєнню основного курсу – курсу сучасної української мови.

Отже, подана програма складена з урахуванням тих вимог, які повинні бути поставлені вступнику на співбесіді, аби виявити, наскільки різнобічними і глибокими є його знання з усіх розділів української мови.

Під час підготовки до співбесіди з української мови вступникам необхідно використовувати підручники і посібники, що мають гриф Міністерства освіти і науки України.

2. Орієнтовний питальник до співбесіди

Значення мови в житті людини й суспільства. Українська мова — державна мова України. Краса й багатство української мови. Літературна норма української мови. Мова — найважливіший засіб спілкування, пізнання та впливу. Розвиток української мови.

Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія.

Звуки мови й звуки мовлення. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді й м'які, дзвінкі й глухі; вимова звуків, що позначаються літерами *г і ґ*. Позначення звуків мовлення на письмі. Абетка. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв *я, ю, є, ї* та *щ*.

Склад. Наголос. Орфоепічний словник і словник наголосів. Орфоепічна помилка. Вимова наголошених і ненаголошених голосних. Ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Ненаголошені голосні, що не перевіряються наголосом. Позначення на письмі ненаголошених голосних [е], [и] та [о] перед складом з наголошеним [у] в коренях слів.

Вимова приголосних звуків. Уподібнення приголосних звуків. Вимова і правопис префіксів **роз-**, **без-**. Спрощення в групах приголосних. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків.

Чергування [о] – [а], [е] – [і], [е] – [и]; [о], [е] з [і]; [и] – [і] після [ж], [ч], [ш], [шч] та [г], [к], [х] у коренях слів; [г], [к], [х] – [ж], [ч], [ш] – [з'], [ц'], [с']. Основні випадки чергування у – в, і – й, з – із – зі (правила милозвучності). Вимова і правопис префіксів **з-** (зі-, с-), **роз** (розі-). Позначення м'якості приголосних на письмі буквами **ь, і, є, ю, я**.

Основні правила переносу. Правила вживання знака м'якшення. Правила вживання апострофа.

Написання слів, що увійшли в українську мову з інших мов (слова іншомовного походження): букви **и, і**; правопис знака м'якшення й апострофа; подвоєння букв у загальних і власних назвах іншомовного походження.

Лексикологія. Лексичне значення слова. Однозначні й багатозначні слова. Групи слів за значенням: синоніми, антоніми, омоніми. Пароніми. Групи слів за походженням: власне українські й запозичені (іншомовного походження) слова.

Активна й пасивна лексика української мови: застарілі слова (архаїзми й історизми), неологізми.

Групи слів за вживанням: загальноновживані й стилістично забарвлені слова, діалектні, професійні слова й терміни, просторічні слова.

Фразеологія. Фразеологізми. Поняття про фразеологізм, його лексичне значення. Джерела українських фразеологізмів. Прислів'я, приказки, крилаті вирази, афоризми як різновиди фразеологізмів. Фразеологізми в ролі членів речення.

Будова слова. Орфографія. Основа слова (корінь, суфікс, префікс) і закінчення — значущі частини слова. Спільнокореневі слова й форми слова.

Незмінні й змінні слова. Правопис значущих частин слова. Написання префіксів *пре-, при-, прі-*.

Словотвір. Орфографія. Змінювання і творення слів. Твірне слово. Основні способи словотворення: префіксальний, суфіксальний, префіксально-суфіксальний, безафіксний (відкидання від твірного слова префіксів, суфіксів і закінчення), складання основ (або слів), аббревіатури, перехід слів з однієї частини мови в іншу. Словотвірний ланцюжок. Словотвірний розбір слова.

Зміни приголосних при творенні слів: іменників із суфіксом **-ин(а)** від прикметників на **-ський, -цький**; буквосполученням **-чн- (-ин-)**. Зміни приголосних при творенні відносних прикметників із суфіксами **-ськ-, -цьк-, -зьк-** та іменників із суфіксами **-ств(о), -त्व(о), -цत्व(о)**. Складні слова. Сполучні **о, е** в складних словах. Творення складноскорочених слів. Правопис складних слів разом і через дефіс, написання слів з **пів-**; правопис складноскорочених слів.

Морфологія. Орфографія. Загальна характеристика частин мови.

Іменник. Іменник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники загальні й власні, конкретні та абстрактні. Велика буква та лапки у власних назвах. Збірні іменники. Рід іменників. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що мають форми тільки однини або тільки множини. Відмінки іменників. Кличний відмінок.

Відмінювання іменників. Поділ іменників на відміни й групи. Відмінювання іменників I відміни. Відмінювання іменників II відміни. Особливості відмінювання іменників чоловічого роду в родовому відмінку. Букви **-а (-я), -у (-ю)** в закінченнях іменників чоловічого роду другої відміни. Відмінювання іменників III – IV відмін. Незмінювані іменники. Рід незмінюваних іменників. Відмінювання іменників, що мають форму лише множини. Особливості написання іменників у кличному відмінку. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих прізвищ, імен по батькові. **Не** з іменниками. Букви **е, и, і** в суфіксах **-ечок, -ечк, -ичок, -ичк, -інн(я), -ення(я), -н(я), -инн(я), -ив(о), -ев(о)**. Правопис складних іменників

Прикметник: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Групи прикметників за значенням: якісні, відносні, присвійні. Перехід прикметників з однієї групи в іншу. Ступені порівняння якісних прикметників, творення їх.

Відмінювання прикметників. Прикметники твердої й м'якої груп.

Перехід прикметників в іменники. Творення прикметників. Написання прикметників із суфіксами: **-еньк-, -есеньк-, -ісіньк-, -юсіньк-, -ськ-, -цьк-, -зьк-**. Букви **е, о, и** в прикметникових суфіксах **-ев-(-єв-), -ов-(-йов-, -ьов-), -ин-, -ін-, -ичн-**.

Написання **не** з прикметниками. Написання **-н-** і **-нн-** у прикметниках. Написання складних прикметників разом і через дефіс. Написання прізвищ прикметникової форми.

Числівник: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Числівники кількісні (на означення цілих чисел, дробові, збірні) і порядкові. Числівники прості, складні й складені.

Відмінювання числівників. Буква **ь** на кінці числівників і перед закінченням у непрямих відмінках. Роздільне написання складених числівників.

Написання разом порядкових числівників з *-тисячний*. Узгодження числівників з іменниками.

Правильне вживання числівників на позначення дат і часу.

Займенник: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні; питальні й відносні; заперечні; означальні й неозначені. Відмінювання займенників усіх розрядів. Приставний **н** у формах особових і вказівних займенників. Написання разом і через дефіс неозначених займенників.

Правопис заперечних займенників. Написання займенників із прийменниками окремо.

Дієслово: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: неозначена форма, особові форми, дієприкметник, дієприслівник, безособові форми на **-но**, **-то**. Неозначена форма (інфінітив) та особові форми. Доконаний і недоконаний види дієслова. Часи дієслів. Теперішній час. Минулий час. Зміна дієслів у минулому часі. Майбутній час. Дієслова I і II дієвідмін. Букви **є**, **и** в особових закінченнях дієслів I і II дієвідміни.

Дієвідмінювання дієслів теперішнього й майбутнього часу.

Способи дієслів (дійсний, умовний, наказовий). Творення дієслів умовного й наказового способів. Знак м'якшення у дієсловах наказового способу. Безособові дієслова.

Способи творення дієслів. **Не** з дієсловами. Правопис *-ться*, *-ися* в дієсловах.

Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприкметниковий зворот. Розділові знаки в реченнях з дієприкметниковими зворотами. Активні й пасивні дієприкметники. Творення й відмінювання активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Правопис відмінкових закінчень дієприкметників. Обмеженість уживання форм активних дієприкметників теперішнього часу в сучасній українській мові, способи їх заміни. Безособові дієслівні форми на **-но**, **-то**.

Правопис суфіксів дієприкметників. **Не** з дієприкметниками.

Дієприслівник як особлива форма дієслова: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот. Розділові знаки при дієприслівниковому звороті й одиничному дієприслівникові. Вид і час дієприслівників. Дієприслівники недоконаного й доконаного виду, творення їх.

Не з дієприслівниками.

Прислівник: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників. Ступені порівняння прислівників.

Творення й правопис прислівників. Букви **-н-** та **-нн-** у прислівниках. **Не** і **ні** з прислівниками. **И** та **і** в кінці прислівників. Правопис прислівників на **-о**, **-е**, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання прислівників окремо, разом, через дефіс. Написання прислівникових словосполучень типу: *раз у раз, з дня на день*.

Прийменник як службова частина мови. Прийменник як засіб зв'язку слів у словосполученні й реченні. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Види прийменників за будовою. Непохідні й похідні прийменники. Написання похідних прийменників разом, окремо та через дефіс. Синонімічні й антонімічні прийменники. Прийменниково-іменникові конструкції в ролі членів речення.

Сполучник як службова частина мови. Види сполучників за будовою, походженням. Використання сполучників у простому і складному реченнях: сполучники сурядності й підрядності. Написання сполучників разом та окремо. Розрізнення сполучників й однозвучних слів.

Частка як службова частина мови. Частки формотворчі та словотворчі. Частки, що надають слову або реченню додаткових відтінків. Правопис часток *не* і *ні* з різними частинами мови. Написання часток *-бо*, *-но*, *-то*, *-от*, *-таки*.

Вигук як особлива частина мови. Групи вигуків за значенням. Дефіс у вигуках. Кома і знак оклику при вигуках.

Синтаксис. Пунктуація. Словосполучення й речення.

Словосполучення. Будова й види словосполучень за способами вираження головного слова.

Речення. Речення прості й складні (повторення), двоскладні й односкладні.

Просте речення. Двоскладне речення. Головні й другорядні члени речення.

Підмет і присудок. Способи вираження підмета. Простий і складений присудок (іменний і дієслівний). Способи вираження присудка. Тире між підметом і присудком. Узгодження головних членів речення.

Речення поширені й непоширені. Порядок слів у реченні. Логічний наголос.

Означення, додаток й обставини як другорядні члени речення. Прикладка як різновид означення. Написання непоширених прикладок через дефіс; прикладки, що беруться в лапки. Види обставин (за значенням), способи вираження їх.

Порівняльний зворот. Виділення порівняльних зворотів комами.

Односкладне речення. Односкладні прості речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, узагальнено-особові, неозначено-особові, безособові) і підмета (називні). Односкладне речення як частина складного речення.

Повні й неповні речення. Тире в неповних реченнях.

Речення з однорідними членами. Однорідні члени речення (зі сполучниковим, безсполучниковим і змішаним зв'язком). Поширені й непоширені однорідні члени речення. Смислові відношення між однорідними членами речення (єднальні, протиставні, розділові). Кома між однорідними членами речення. Речення з кількома рядами однорідних членів. Однорідні й неоднорідні означення. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Двокрапка й тире при узагальнювальних словах у реченнях з однорідними членами.

Речення зі звертаннями, вставними словами (словосполученнями, реченнями). Звертання непоширені й поширені. Риторичне звертання. Вставні слова (словосполучення, речення). Групи вставних слів і словосполучень за значенням. Розділові знаки при звертанні і вставних словах.

Речення з відокремленими членами. Поняття про відокремлення. Відокремлені другорядні члени речення (також уточнювальні). Розділові знаки при відокремлених членах речення.

Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як спосіб передачі чужої мови. Діалог. Розділові знаки при прямій мові й діалозі

Складне речення, його ознаки. Складні речення без сполучників, із сурядним і підрядним зв'язком.

Складносурядне речення, його будова й засоби зв'язку між його частинами. Смислові зв'язки між частинами складносурядного речення. Розділові знаки між частинами складносурядного речення.

Складнопідрядне речення, його будова й засоби зв'язку в ньому. Підрядні сполучники й сполучні слова у складнопідрядних реченнях. Основні види складнопідрядних речень: з означальними, з'ясувальними, обставинними підрядними частинами (способу дії й ступеня, порівняння, місця, часу, причини, наслідку, мети, умови, допусту). Розділові знаки між частинами складнопідрядного речення.

Складнопідрядне речення з кількома підрядними частинами. Розділові знаки у складнопідрядному реченні з кількома підрядними частинами.

Безсполучникове складне речення. Смислові відношення між частинами безсполучникового складного речення. Розділові знаки в безсполучникових реченнях.

Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку. Розділові знаки у складному реченні з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку.

Текст як одиниця мовлення й продукт мовленнєвої діяльності, його основні ознаки. Будова тексту. Мікротема й абзац. Ключові слова в тексті й абзаці. Види й засоби міжфразового зв'язку

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ПІДГОТОВЛЕНOSTІ ВСТУПНИКІВ

Даний комплекс нормативних критеріїв містить у собі головні вимоги щодо оцінки підготовленості вступника з предмету співбесіди (української мови).

Співбесіда – форма вступного випробування, яка передбачає оцінювання знань, умінь та навичок вступника з одного предмету (української мови).

При оцінюванні усної відповіді вступника під час проходження співбесіди **враховуються**:

- повнота і правильність відповіді;
- ступінь усвідомленості, розуміння навчального матеріалу з предмету співбесіди;
- здатність аналізувати, систематизувати, узагальнювати інформацію та робити обґрунтовані висновки;
- правильність мовного оформлення.

Рівень підготовки вступників з кожного з двох питань (завдань) предмету співбесіди оцінюється окремо за 100-бальною системою. Оцінка співбесіди встановлюється як **сума балів** з двох питань (завдань).

Кількість балів за відповідь	Критерії оцінювання підготовленості вступників (знань, умінь і навичок з предмету співбесіди)
10 балів	Вступник володіє навчальним матеріалом на рівні розпізнавання, відповідає на запитання, що потребують відповіді «так» чи «ні».
11-20 балів	Вступник усвідомлює навчальний матеріал на основі свого попереднього досвіду, відповідає на запитання, що потребують однослівної відповіді.
21-30 балів	Вступник розрізняє лише окремі поняття з предмету співбесіди.
31-40 балів	Вступник володіє навчальним матеріалом поверхово й фрагментарно, на рівні елементарного розпізнавання і відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів.
41-42 бали	Вступник відтворює незначну частину навчального матеріалу з предмету співбесіди, намагається відповідати на питання при отриманні вказівок, допускаючи при цьому більше шести помилок.
43-44 бали	Вступник відтворює незначну частину навчального матеріалу з предмету співбесіди, намагається відповідати на питання при отриманні вказівок, допускаючи при цьому до шести помилок.

Кількість балів за відповідь	Критерії оцінювання підготовленості вступників (знань, умінь і навичок з предмету співбесіди)
45-46 балів	Вступник відтворює незначну частину навчального матеріалу з предмету співбесіди, намагається відповідати на питання при отриманні вказівок, допускаючи при цьому незначну кількість помилок.
47-48 балів	Вступник відтворює половину навчального матеріалу з предмету співбесіди, намагається відповідати на питання при отриманні вказівок, допускаючи при цьому незначну кількість помилок.
49-50 балів	Вступник відтворює більше половини навчального матеріалу з предмету співбесіди, не дотримуючись логічної послідовності, дає відповіді на питання при отриманні вказівок, допускаючи при цьому суттєві помилки.
51-52 бали	Вступник послідовно відтворює більше половини навчального матеріалу з предмету співбесіди, дає відповіді на питання при отриманні вказівок, допускаючи при цьому суттєві помилки.
53-54 бали	Вступник послідовно відтворює більше половини навчального матеріалу з предмету співбесіди, дає відповіді на питання при отриманні вказівок, допускаючи при цьому несуттєві помилки.
55-56 балів	Вступник послідовно відтворює більше половини навчального матеріалу з предмету співбесіди, з допомогою наводить приклади, порушуючи орфоепічні, лексичні та граматичні норми.
57-58 балів	Вступник за планом відтворює більшу частину навчального матеріалу з предмету співбесіди, з допомогою наводить приклади, допускаючи до чотирьох орфоепічних, лексичних та граматичних помилок.
59-60 балів	Вступник володіє навчальним матеріалом з предмету співбесіди на репродуктивному рівні, дає відповіді на питання при отриманні вказівок, самостійно наводить приклади, допускаючи при цьому помилки.
61-62 бали	Вступник відтворює основний навчальний матеріал з предмету співбесіди, з допомогою дає визначення понять, наводить приклади, проте допускає помилки.

Кількість балів за відповідь	Критерії оцінювання підготовленості вступників (знань, умінь і навичок з предмету співбесіди)
63-64 бали	Вступник відтворює основний навчальний матеріал з предмету співбесіди, самостійно дає визначення понять, наводить приклади, проте допускає помилки.
65-66 балів	Вступник відтворює основний навчальний матеріал з предмету співбесіди, з допомогою наводить різновиди мовних явищ, допускаючи при цьому незначну кількість помилок.
67-68 балів	Вступник відтворює основний навчальний матеріал з предмету співбесіди, з допомогою наводить різновиди мовних явищ, відповідає на питання без додаткових вказівок, допускаючи при цьому незначну кількість помилок.
69-70 балів	Вступник відтворює основний навчальний матеріал з предмету співбесіди, самостійно наводить різновиди мовних явищ, відповідає на питання без додаткових вказівок, допускаючи при цьому незначну кількість помилок.
71-72 бали	Вступник відтворює основний навчальний матеріал з предмету співбесіди, самостійно наводить різновиди та знаходить приклади мовних явищ у практичній частині, не обґрунтовуючи свій вибір, допускає при цьому незначну кількість помилок.
73-74 балів	Вступник виявляє знання основних положень навчального матеріалу, при виконанні практичної частини знаходить більшість правильних відповідей, обґрунтовуючи свій вибір, допускає незначну кількість змістових помилок та у мовному оформленні.
75-76 балів	Вступник виявляє знання основних положень навчального матеріалу, при виконанні практичної частини знаходить правильні відповіді, обґрунтовуючи свій вибір, допускає незначну кількість змістових помилок та у мовному оформленні.
77-78 балів	Вступник логічно й послідовно будує свою розповідь, виявляє знання основних положень навчального матеріалу, правильно з обґрунтуванням виконує практичну частину.
79-80 балів	Знання вступника є достатніми для застосування вивченого матеріалу в стандартних ситуаціях. Вступник намагається встановлювати причинно-наслідкові зв'язки, допускаючи при цьому помилки.

Кількість балів за відповідь	Критерії оцінювання підготовленості вступників (знань, умінь і навичок з предмету співбесіди)
81-82 бали	Знання вступника є достатніми для застосування вивченого матеріалу в стандартних ситуаціях. Вступник намагається встановлювати причинно-наслідкові зв'язки, допускаючи при цьому неточності.
83-84 бали	Знання вступника є достатніми для застосування вивченого матеріалу в стандартних ситуаціях. Вступник встановлює причинно-наслідкові зв'язки, допускаючи при цьому неточності.
85-86 балів	Знання вступника є достатніми для застосування вивченого матеріалу в стандартних ситуаціях. Вступник правильно встановлює причинно-наслідкові зв'язки, його мовлення відповідає орфоепічним, лексичним та граматичним нормам.
87-88 балів	Вступник володіє вивченим матеріалом на належному рівні, вказує розділ мовознавства, який вивчає питання співбесіди.
89-90 балів	Вступник володіє вивченим матеріалом на належному рівні, дотримується під час відповіді вимог наукового стилю.
91-92 бали	Вступник володіє вивченим матеріалом на належному рівні, його мовлення характеризується лексичним багатством, різноманітністю граматичних структур, виявляє уміння робити висновки.
93-94 бали	Вступник має гнучкі знання в межах вимог програми співбесіди, вказує на зв'язок з іншими темами, робить обґрунтовані висновки.
95-96 балів	Вступник має гнучкі знання в межах вимог програми співбесіди, вказує на зв'язок теми співбесіди з життям, робить висновки з узагальненням.
97-98 балів	Вступник має системні, міцні знання з предмету співбесіди, здобуті на підставі опрацювання основних джерел інформації, усвідомлено використовує їх у стандартних та нестандартних ситуаціях, аргументовано висловлює свої думки, виявляє уміння аналізувати, оцінювати, узагальнювати опанований матеріал, застосовує творчий підхід під час виконання завдань співбесіди.
99-100 балів	Вступник має системні, міцні знання з предмету співбесіди, що виходять за межі шкільної програми.

Максимальна оцінка співбесіди з української мови складає 200 балів.

ТАБЛИЦЯ
переведення балів, отриманих вступниками під час
проходження співбесіди, у рейтингову оцінку
(за шкалою 100-200 балів):

Сума балів з двох питань (завдань) співбесіди	Рейтингова оцінка 100-200
0 - 95	Не склав
100	100
105	105
110	110
115	115
120	120
125	125
130	130
135	135
140	140
145	145
160	160
165	165
170	170
175	175
180	180
185	185
190	190
195	195
200	200